

kunne afgøres af kriminalforsorgen med en almindelig tilkendegivelse om, at yderligere uregelmæssigheder vil kunne føre til sagens indbringelse for retten. Hvis på den anden side de indberettede uregelmæssigheder har en sådan karakter, at de skaber tvivl om den dømtes vilje og evne til at opfylde arbejdspligten i overensstemmelse med de fastsatte bestemmelser, bør sagen straks forelægges for anklagemyndigheden.

9.4. Det følger af det oven for anførte, at sager om mere grove tilsidesættelser af arbejdsforpligtelsen må indbringes for domstolene til afgørelse efter reglerne i straffelovens § 60. Dette bør ubetinget ske i tilfælde, hvor den dømte fra først af eller i løbet af kort tid helt har negligeret arbejdsforpligtelsen. I sådanne tilfælde er det arbejdsgruppens opfattelse, at udgangspunktet bør være, at der efter straffelovens § 60, stk. 1, nr. 3 reageres med ubetinget frihedsstraf.

Det vil også forekomme, at domstolene skal tage stilling til konsekvenserne af, at den dømte har tilsidesat arbejdsforpligtelsen efter forinden at have udført en del af den pålagte samfundstjeneste på tilfredsstillende måde. Vurderingen af sådanne sager vil nødvendigvis blive stærkt præget af sagens individuelle omstændigheder. I nogle tilfælde vil det kunne være tilstrækkeligt af afgøre sagen med en advarsel eller en vilkårsændring efter § 60, stk. 1, nr. 1 og 2, eventuelt i forbindelse med, at kriminalforsorgen anviser den dømte et andet arbejdssted. I andre tilfælde vil frihedsstraf kunne komme på tale.

Med henblik på de sidstnævnte tilfælde skal det understreges, at der ved udmålingen af en eventuel frihedsstraf i videst muligt omfang bør tages hensyn til, at den dømte inden vilkårsovertrædelsen har udført en del af arbejdsforpligtelsen, og at det klart bør tilkendegives den pågældende, at der under hensyn hertil er sket en reduktion af den frihedsstraf, som den oprindelige dom til samfundstjeneste trådte i stedet for. Det bør undgås, at reaktionen på tilsidesættelse af vilkåret om samfundstjeneste får karakter af eller af den dømte opleves som en form for dobbeltstraf.

9.5. Består overtrædelsen af dommens bestemmelser i, at den dømte har begået ny kriminalitet i prøvetiden, må spørgsmålet om virkningerne heraf afgøres på grundlag af

reglerne i straffelovens § 61 i forbindelse med påkendelsen af de nye forhold.

Er den nye kriminalitet begået efter, at arbejdsforpligtelsen er endeligt afviklet, men inden prøvetidens udløb, er det som anført i afsnit 6.2. arbejdsgruppens opfattelse, at der ved udmålingen af straffen, uanset om den formelt fremtræder som en fællesstraf, alene bør lægges vægt på det nye forhold.

For så vidt angår de øvrige tilfælde, hvor den nye kriminalitet er begået inden arbejdsforpligtelsen er endeligt afviklet, er det næppe muligt på forhånd at angive nærmere retningslinier for afgørelsen af disse meget forskellige sager. I nogle tilfælde vil det kunne være tilstrækkeligt at idømme en ny betinget dom efter § 61, stk. 2, nr. 1, eventuelt en ny betinget dom med vilkår om samfundstjeneste. Er straffen for det nye forhold isoleret bedømt bøde eller en ganske kortvarig frihedsstraf, bør det næppe heller være udelukket at idømme en ubetinget straf af denne karakter for det nye forhold efter § 61, stk. 2, nr. 1, således at den tidligere betingede dom med vilkår om samfundstjeneste fortsat står ved magt. I lighed med det under punkt 9.4. anførte skal det understreges, at der i de tilfælde, hvor det anses for nødvendigt at fastsætte en fælles ubetinget straf for de gamle og nye forhold, bør ske en reduktion af straffen under hensyn til den del af den pålagte samfundstjeneste, som den dømte har udført.

Den omstændighed, at den dømte sigtes for nye kriminelle forhold, inden den pålagte samfundstjeneste er endeligt afviklet, bør efter arbejdsgruppens opfattelse ikke afskære ham fra at fortsætte afviklingen af arbejdsforpligtelsen. Noget andet er, at han naturligvis vil være afskåret herfra, hvis han undergives varetægtsfængsling på grund af de nye kriminelle forhold.

I praksis vil det formentlig være mest almindeligt, at dømte, der har begået ny kriminalitet, også har afbrudt afviklingen af arbejdsforpligtelsen. I så fald bør den vilkårsovertrædelse, der består i tilsidesættelse af arbejdsforpligtelsen, ikke indbringes særskilt for domstolene. Det må i sådanne tilfælde anses for mest hensigtsmæssigt, at der i forbindelse med påkendelsen af de nye kriminelle forhold sker en samlet bedømmelse af sagen.